

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XIII. Quibus de rebus in Concionibus actum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

mittere noluerunt, ut his functionibus adessent, & semen-
 tis spargendæ laborem interrumperent: sed eo anno ne-
 rantum quidem ex agris in horrea intulerunt, quod sequen-
 tis anni sementi sufficeret. Alii quoque in tractu mariti-
 mo Liguriæ invitati humaniter à Patre, perrexerunt fœ-
 num, ut cœperant, secare; cùm obortus repentè ventus
 vehementissimus fœnum omne disiecit & abstulit. Atro-
 ciùs punitus est juvenis quispiam, qui ne adesse sacris
 functionibus cogere-^{dorum} tur, conscenso mulo aliò parabat abi-
 re. Egressum siquidem oppidi portâ, mulus posteriores in-^{nonnemo}
 pedus erectus ex ephippio subjectos in lapides ita excussit,
 ut miser malè contuso capite & ossibus, vel ingratiis suis
 redire in oppidum cogere-^{juratus}
 tur, ^{testatus}
 tur, ^{est.}

§. XIII.

Quibus de rebus in Concionibus actum sit.

SUbinde quotquot ita diversis è locis confluerant, pa-
 tenti in campo collecti pulchro ordine, seorsim viri à
 feminis, assidebant: tum P. Joannes Petrus Pinamontius,
 ardens P. Pauli socius, prodibat ad doctrinam Christianam
 è loco aliquanto editiore tradendam, explicatis articulis
 magis necessariis de recto Sacræ Confessionis & Commu-
 nionis usu, de præcepto veniæ inimicis dandæ, de fugien-
 dis proximis peccandi occasionibus, aliisque hujusmodi,
 allatis ad rem affirmandam historiis, & methodo, tali Au-
 ditorum generi tam aptâ, ut utile dulci permiscens non
 doceret magis, quàm mirè delectaret. Eâ exercitatione
 finitâ pergebat P. Petrus erudire teneram ætatem in ele-
 mentis fidei: alii autem in Templum se conferebant; ubi
 proposito Eucharistico ferculo recitabatur parva Sacratif-
 simorum

fimorum Christi Vulnerum corona, quam P. Paulus, Sacerdotali albo indutus amiculo, interpolabat è suggesto triplici ad Manus, Pedes, & Latus Servatoris colloquio; mox presentibus ducto in crucis formam Eucaristico ferculo bene precatus, posito, quod diximus, albo amiculo, sublime Cruci affixi simulacrum præferens, reducebat turbam ad locum, quo paulo antè Religionis nostræ præcipua Mysteria sunt explicata. Hic cantato *Laudate Dominum omnes Gentes* & ingeminatâ ab omnibus alta voce Salutationis Angelicæ formulâ conscendebat suggestum, & orationem suam ordiebatur. Cujus generis Conciones illæ fuerint, qui non audivit, agrè animo concipiet: Sufficiat nôsse, fuisse plenas succo sacrae eloquentiæ excoctissimo, animatas rationibus efficacissimis, affectibus vehementibus, figuris vicacissimis, & ante omnia Spiritus ardore tanto, ut qui auscultabant, Sanctum Indiarum Apostolum Franciscum Xaverium audire sibi viderentur. Argumenta Dissertationum erant lectissima, è solidioribus, quæ doctrina Evangelica proponat, de necessitate Pœnitentiæ, de summo eorum periculo, qui hanc ad mortis momentum differunt; de peccati lethalis gravitate, de formidandis DEI Judiciis, de inexplicabili suppliciorum Inferni atrocitate, & quæ sunt alia generis ejusdem, idonea ad excutiendum dormitantibus somnum, revocandósque ad Christianam prudentiam eos, quos stulta Mundi axiomata dementâssent. Progediebatur dein semper ad argumenta quædam particularia, & invehebatur in unum aliquod eorum scelerum, quæ magis grassabantur; ut, in prava exempla, quibus Animæ DEO auferuntur; in stultam verecundiam suas noxas in sacro tribunali reticentium; in odia & inimicitias inveteratas; in furta tam rerum, quàm

quàm famæ alienæ, in choreas ac ludos, qui serviunt ad sexcenta scelera fovenda. Sub finem dein sacræ concionis animi sui ardore impulsus non rarò, ut exemplo alios ad vindicanda in se sua scelera permoveret, coronam spinis horridam arctè apprimebat capiti. Mox injecto in colum fune momento superiore se veste sua spoliabat, sub qua tunicellam aliam gestabat à tergo apertam, & arrepto flagro ferreo atrociter se diverberare incipiebat. Nec isto contentus aliud excogitaverat instrumentum, majori longè dolori inferendo natum. Suber id erat rotundum, bractea clausum tenui, cui quinquaginta facilè acus sic erant insertæ, ut earum extarent capita. Hoc in ultimis Pœnitentiæ supplicationibus nudum sibi pectus magno tundeat impetu; solitus etiam eo uti ad frangendam indomabilem quorundam in odiis, & pace hostibus danda duritiem; tantùmque ea re fundebat sanguinis, ut tandem Medici cogèrentur, ad manifestum vitæ periculum arcendum, moderatum hujusce supplicij usum imperare. Non est cuiquam difficile, conjecturâ assequi, quos animorum motus, in coronâ spectantium tam densâ, pia ejusmodi crudelitas excitaret. Aliud non erat videre quàm lacrymas; non aliud audire, quàm gemitus, & clamores Misericordiam à cœlo exorantium. Et sanè ita semper animos hæc concionandi agendique P. Pauli ratio, afficiebat, ut videretur fieri non posse, quo minùs intimo dolore audientes percellerentur: & hinc non semel contigit, ut Peccatorum aliquis, certus hære in suis flagitiis, stygio actus instinctu, è destinato sacræ huic expeditioni loco se subduceret, & alias interim in terras commigraret.